

Mál nr. 176/2022

Nafn málskotsaðila (M)

Nafn varnaraðila (V)

Heiti vátryggingar: Ábyrgðartrygging atvinnureksturs.

Nafn vátryggingartaka ábyrgðartryggingar (X)

Skaðabótaábyrgð. Orkuveita.

Gögn.

1. Málskot móttakið 3. júní 2022 ásamt fylgiskjöllum.
2. Bréf V dags. 10. ágúst 2022.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 19. september 2022.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að tjón hafi orðið á húseign í eigu M, þegar vatnslögn hafi farið í sundur, með þeim afleiðingum að heitt vatn flæddi um húsið. Tjónið megi rekja til þeirra innheimtuaðgerða veitufyrirtækisins X að skrúfa fyrir allt rennsli inn í húsið án þess að hirða um þá hættu á frostskekkndum sem af því hlytist en til að varna tjóni hefði þurft að halda þó ekki væri nema örlitlu rennsli á lögninni. Lögnin hafi þá skemmst fyrir framan kranann sem hleypi vatni inn í húsið, en sá hluti lagnarinnar sé í eigu og á ábyrgð X. Hafi ekki verið um frostskekkmdir að ræða, heldur það að lögnin hafi gefið sig vegna þrýstings, sé það einnig á ábyrgð X, enda hafi lögnin farið í sundur á samskeytum sem hafi verið illa frágengin af hálfu X sjálfs.

Í bréfi sínu til nefndarinnar gerir V í fyrsta lagi kröfu um frávísun frá nefndinni á grundvelli þess að málið sé það illa upplýst af hálfu M að það sé ekki tækt til úrskurðar, enda sé óljóst hvenær tjónið hafi orðið og í hverju það hafi falist. Þannig komi fram í tjónstilkynningu að tjónið hafi átt sér stað hinn 25. mars 2021 heitt vatn hafi flætt um húseignina í tvo sólarhringa. Samkvæmt upplýsingum frá X hafi atvikið hins vegar verið skráð hinn 27. mars 2020. Hafi starfsmaður X mætt á vettvang og reynt að koma í veg fyrir leka en það hafi aðeins tekist að nokkru leyti. Erfitt hafi verið að átta sig á atvikum en að endingu hafi verið lokað fyrir heitavatnsloka á heimtaug. Engar innheimtuaðgerðir hafi staðið yfir á umræddum tíma, en vegna vanskila hafi verið þrengt að loka við stofn í götu í maí 2021, en til samræmis við verklag X hafi þá ekki verið lokað fyrir rennsli að fullu. Hafi M því hvorki sýnt fram á að innheimtuaðgerðir hafi staðið yfir á umræddum tíma né að búnaði á ábyrgð X hafi verið ábótavant, en engin gögn styðji þá fullyrðingu. Mikið frost hafi verið í aðdraganda tjónsins, og húseignin illa einangruð auk þess sem grafið hafði verið frá sökklí hennar. Þá hafi upphitun hússins ekki verið nægileg til að koma í veg fyrir að það frysí í lögnum þess. Tjón á röri sem M vitni til hafi komið til vegna þess að tengið hafi dregist til vegna þrýstings sem myndaðist við frostið.

Í andsvörum M kemur fram að hvað misræmi í dagsetningum varði þá hafi verið ritvilla í upphaflegri atvikalýsingu. X hafi skráð tjónið hinn 27. mars 2020 en M telji að þá hafi vatn þegar flætt um eignina í tvo sólarhringa. Sé því hvorki um það deilt hvenær tjónið varð né að vatn hafi flætt um húsið og valdið skemmdum á því. Enginn ágreiningur sé þá um það að tjónið megi rekja til lagnar í eigu X. Ekki sé um það að ræða að M hafi ekki kynnt hús sitt nægilega og sé ósannað með öllu að frostskekkmdir hafi valdið umræddu tjóni. Skemmdin í lögninni stafi af því að plaströr hafi verið sett upp á járnör og það valdi hættu á því að plaströrið dragist út af vegna þrýstings. Vatnslagnir eigi að þola þrýsting, hvað sem valdi honum og þar sem lagnir X þoli, samkvæmt málflutningi þess sjálfs, ekki þrýsting sé ljóst að þær séu vanbúnar. Er þá skorað á X að leggja fram þann hluta lagnarinnar sem hafi gefið sig svo sérfræðingar á vegum M geti skoðað hann.

Álit.

Samkvæmt g.-lið 1. mgr. 4. gr. samþykktu úrskurðarnefndar í vátryggingamálum skal vísa frá máli sem er það óljóst, illa upplýst eða kröfur aðila svo óskýrar að það er ekki tækt til úrskurðar. Eins og mál þetta liggur fyrir nefndinni er ekki talin ástæða til frávísunar á grundvelli þessa ákvæðis, enda greinir aðila í raun ekki á um að til tjóns hafi komið eða hvenær það átti sér stað og ljóst er að krafist er bóta vegna þess tjónsatviks þó umfangið liggi ekki fyrir. Það sem aðila greinir fyrst og fremst á um er hver orsök tjónsins hafi verið og hvort X beri skaðabótaábyrgð vegna þess en almennar sönnunarreglur í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að sá sem heldur því fram að annar beri skaðabótaábyrgð á tjóni sínu

ber sönnunarbyrði um að skilyrði slíkrar ábyrgðar séu uppfyllt. Í þessu tilviki ber M því sönnunarbyrði fyrir því að tjón á fasteign þess verði rakið til saknæmra og ólögðætra athafna eða athafnaleysis X, starfsmanna þess eða annarra atvika eða aðstæðna sem X ber ábyrgð á. Í málflutningi aðila eru reifaðar hugsanlegar ástæður þess að umrædd lögn gaf sig, þ.e. innheimtuaðgerðir á vegum X, frostsKemmdir sem megi rekja til fasteignarinnar sjálfrar og lítillar upphitunar hennar, eða ófullnægjandi frágangur á vegum X. Í samskiptum M við lögmann þess er vísað til þess að M hafi verið í samskiptum við pípulagningarmeistara en engin matsskýrsla eða skriflegt álit þess aðila um orsök tjónsins liggur fyrir nefndinni. Þá nægja fyrirbyggjandi ljósmyndir og myndband ekki til þess að sýnt sé fram á hvað hafi valdið því að umrædd lögn gaf sig. Hefur M því ekki tekist að fullnægja þeim sönnunarkröfum sem á því hvíla og er ekki sýnt fram á að umrætt tjón megi rekja til atvika sem X ber bótaskyldu vegna.

Niðurstaða.

M á ekki rétt til bóta úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 4. október 2022.

Þóra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir